

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. : P. Harmaniuc)
Instanța de apel : Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

în următoarea componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo”
Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldexpo”,
interveneint accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Vasigur-Construct” cu
privire la anularea declarației de reziliere,

împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Societatea cu pe Acțiuni „Moldexpo” și s-a menținut
hotărârea din 5 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” s-a
adresat în instanța de judecată, cu cererea de chemare în judecată împotriva Centrului
Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni solicitând anularea
declarației de reziliere din 23 noiembrie 2017, în privința contractul de locațiune nr.68
din 18 aprilie 2008.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a reiterat că la 18 aprilie 2008, între
Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” în calitate de locatar și
Societatea cu pe Acțiuni „Moldexpo” în calitate de locator, a fost încheiat contractul
nr. 68 de locațiune a terenului cu suprafața de 1,86 ha, nr. cadastral 0100201.572,
situat în mun. Chișinău, str. Ghiocailor 1, pe un termen de 99 ani.

Obiect al contractului fiind transmiterea terenului locatarului cu drept de
folosință și posesie, în scopul construirii obiectivului infrastructurii aferente, precum și
a exploatării, întreținerii acestuia de către locatar.

Potrivit prevederilor contractuale, Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” și-a asumat obligația de a investi în edificarea obiectivului suma de 12 000 000 euro și de a-l da în exploatare în termen de 3 ani și 11 luni.

La 13 ianuarie 2009, Procuratura Generală a contestat în instanța de judecată rezultatele desfășurării licitației și nemijlocit contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008, iar litigiul a durat până la 1 iulie 2010, perioadă în care a fost imposibilă executarea contractului, până când a fost adoptată hotărârea irevocabilă pe cazul dat.

Prin acordul adițional din 10 octombrie 2010 la contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008, termenul de realizare a obiectivului a fost prelungit până la 5 ani și 6 luni.

Prin acordul adițional nr. 2 din 11 decembrie 2013 termenul de realizare a obiectivului a fost prelungit până la 7 ani, totodată fiind modificat obiectivul proiectului din „Aquapark” în „Complex aquapark cu aparthotel și obiective de menire social-culturale”.

Prin acordul adițional din 10 noiembrie 2015, termenul de realizare a obiectivului a fost prelungit până la 9 ani.

După încheierea ultimului acord adițional, locatarul a întreprins un șir de acțiuni în vederea construirii „Complexului aquapark cu aparthotel și obiective de menire social-culturale”.

Reclamantul a indicat că, la 11 iulie 2016 a obținut de la Primăria mun. Chișinău, certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 419/16.

La 25 ianuarie 2017 a semnat cu Compania de construcție „Vasigur-Construct” Societate cu Răspundere Limitat un antecontract de societate civilă, în temeiul căruia, după obținerea tuturor acordurilor necesare în vederea realizării obiectivului contractului, compania de construcție menționată va iniția lucrările de construcție a obiectivului.

Dat fiind faptul că etapele premergătoare inițierii construcției au necesitat mai mult timp decât a fost planificat inițial, iar termenul de realizare a obiectivului urma să expire la 23 aprilie 2017, la 7 aprilie 2017 locatarul a solicitat locatorului și Ministerului Economiei încheierea unui acord adițional la contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008, în vederea prelungirii termenului de realizare a obiectivului cu 3 ani.

La 5 iulie 2017, locatorul a informat locatarul despre respingerea solicitării înaintate.

Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” a indicat că necesitatea semnării unui acord adițional cu privire la prelungirea termenului de realizare a obiectivului este dictată de prevederile însăși a contractului de locațiune, or conform pct. 2.3 din contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008, termenul de realizare se va prelungi cu acordul părților, fără survenirea de sancțiuni sau consecințe nefavorabile pentru locatar, dacă nerespectarea acestuia a avut loc din cauze ce nu depind de locatar și despre care a fost informat locatorul.

Prin scrisoarea din 23 noiembrie 2017, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a informat Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” despre rezilierea unilaterală a contractului de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008.

Nefiind de acord cu declarația de reziliere, la 20 decembrie 2017, a înaintat o cererea prealabilă, prin care a solicitat revocarea declarației de reziliere ca fiind neîntemeiată, continuarea executării contractului de locațiune și semnarea acordului adițional solicitat la 7 aprilie 2017.

Prin scrisoarea nr. 11 din 19 ianuarie 2018, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a respins cererea prealabilă și a înștiințat Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” despre faptul că, contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008 a fost reziliat unilateral la 17 ianuarie 2018.

Prin scrisoarea nr. 14 din 24 ianuarie 2018, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a solicitat Societății cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” achitarea datoriei în sumă de 886 610,26 lei.

Reclamantul a invocat că nu este de acord cu acțiunile Centrului Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni, le consideră ilegale și neîntemeiate, or conform art. 735 alin. (1) și (2) din Codul civil, nu există nici o circumstanță de a rezilia contractul de locațiune.

Prin încheierea protocolară din 22 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Societatea cu Răspundere Limitată „Vasigur-Construct”.

Prin hotărârea din 5 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” a fost admisă.

S-a anulat declarația din 23 noiembrie 2017 de reziliere a contractului de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008 încheiat între Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA”.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că declarația din 23 noiembrie 2017 de reziliere a contractului de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008 a fost formulată de către directorul general al Centrului Internațional de Expoziții „MOLDEXPO” societate pe acțiuni – Andronic Arcadie, în mod unilateral, iar consecința de drept este lovită de nulitate absolută în temeiul art. 17 alin. (8) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04 mai 2007 și art. 220 alin. (1) din Codul civil.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 6 septembrie 2018, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a declarat apel împotriva hotărârii din 5 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii menționate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 6 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea din 5 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 18 martie 2019, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA”.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, instanța interpretând eronat legea.

Decizia de rezilia unilateral contractul de locațiune și a acordurilor adiționale este una legală și a fost luată ca urmare a faptului că, termenul de realizare a obiectivului a fost stabilit până la 23 aprilie 2017, însă o perioadă îndelungată de timp Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” nu a întreprins nici o acțiune pentru a-și îndeplini obligațiunile asumate prin contractul de locațiune și acordurile adiționale acestuia.

Depunerea la 14 iunie 2016, cu 10 luni până la expirarea termenului limită pentru executarea contractului, la Primăria mun. Chișinău a solicitării pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare și încheierea la 25 ianuarie 2017 între Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” și Societatea cu Răspundere Limitată „Vasigur-Construct” a antecontractului de societate civilă, potrivit căruia după obținerea acordurilor necesare în vederea realizării obiectivului, ultima va iniția lucrări de construcție, consituie doar niște acțiuni pentru a evita posibilitatea de a fi solicitată nouă modificare a termenului de executare a obiectivului.

Chiar dacă la 11 iulie 2016, Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism, cu valabilitatea de 12 luni, nici până la momentul actual reclamantul, nu a elaborat documentația de proiect, nu a prezentat proiectul de execuție spre aprobare arhitectului-șef al mun. Chișinău, însoțit de avizele și studiile Direcției Generale Arhitectură, urbanism și relații funciare.

Recurentul a reiterat că, temeiul invocat de Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” în scrisoare din 7 iulie 2017 în solicitarea prelungirii termenului construcției cu încă 3 ani, deoarece nerespectarea acestuia a avut loc din cauze ce nu depind de locatar, este nejustificat.

Prin notificarea din 5 iulie 2017, Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a informat Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” despre intenția de a rezilia contractul atât din motivul neexecutării lui cât și din motivul neachitării plății pentru chirie.

Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni a reiterat că, Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” nu a achitat chiria, astfel că a acumulat o datorie în mărime de 886 610,26 lei.

Astfel, recurentul consideră că era în drept ca printr-o declarație să rezilieze unilateral contractul de locațiune, nefiind necesar acordul proprietarului terenului.

Prin referința depusă la 8 mai 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” a indicat că recursul este neîntemeiat. Instanțele ierarhic inferioare au aplicat corect normele de drept material.

Argumentele recursului se referă doar la circumstanțele de fapt și a normelor de drept, fără însă a arăta esența pretinsei interpretări eronate a legii, ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

Intimatul a solicitat respingerea cererii de recurs.

Potrivit art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea din 15 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni, a fost considerat admisibil.

În corespundere cu art. 441 și art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 6 februarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 18 martie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță din următoarele considerente.

În temeiul art. 445 alin. (1) lit. c¹) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimitând cauza spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art.432 alin.(3) lit.d) și f).

Conform art. 432 alin.(3) lit.d) și f) din Codul de procedură civilă restituirea cauzei civile spre rejudecare în prima instanță se aplică doar în cazurile în care : instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Din materialele dosarului se constată că obiectul litigiului dintre părți îl formează terenul cu suprafața de 1,86 ha, nr. cadastral 0100201.572, situat în mun. Chișinău, str. Ghiocilor 1.

Potrivit hotărârii Guvernului nr. 240 din 10 martie 2004 cu privire aprobarea obiectivelor principale de dezvoltare a teritoriului din parcul "Valea Morilor", declarat proprietate exclusivă a statului în scopul asigurării condițiilor de dezvoltare a unei părți a teritoriului parcului "Valea Morilor" (mun.Chișinău, str. Ghiocilor, nr.1), s-a transmis în folosință, cu titlu gratuit, terenul în gestiune Centrului Internațional de Expoziții "Moldexpo" Societate pe Acțiuni.

La 18 aprilie 2008, în baza unei licitații publice Centrul Internațional de Expoziții "Moldexpo" Societate pe Acțiuni a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” contractul nr. 68 de locațiune a terenului cu suprafața de 1,86 ha, nr. cadastral 0100201.572, situat în mun. Chișinău, str. Ghiocilor 1, pe un termen de 99 ani.

Prin contractul dat Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” și-a asumat obligația de a investi în edificarea obiectivului „Aqua Park” suma de 12 000 000 euro și de a-l da în exploatare în termen de 3 ani și 11 luni.

Prin acordul adițional din 10 octombrie 2010 la contractul de locațiune nr. 68 din 18 aprilie 2008, părțile au prelungit până la 5 ani și 6 luni termenul de realizare a obiectivului.

Prin acordul adițional nr. 2 din 11 decembrie 2013 termenul de realizare a obiectivului a fost prelungit până la 7 ani, totodată fiind modificat obiectivul proiectului din „Aquapark” în „Complex aquapark cu aparthotel și obiective de menire social-culturale”.

Prin acordul adițional din 10 noiembrie 2015, termenul de realizare a obiectivului a fost prelungit până la 9 ani.

Colegiul constată că acordul adițional nr. 2 din 11 decembrie 2013 și acordul adițional din 10 noiembrie 2015, la contractul nr. 68 din 18 aprilie 2008 de locațiune a terenului încheiate între Centrul Internațional de Expoziții "Moldexpo" Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA”, au fost coordonate cu Ministerul Economiei.

Conform art. 5 din Legea nr. 121-XVI din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice autorități ale administrației publice cu atribuții în domeniul administrării și deetizării proprietății publice sunt:

a) Guvernul, prin intermediul organelor centrale de specialitate și al altor autorități administrative (denumite în continuare autorități ale administrației publice centrale) – în privința proprietății de stat.

Prevederile cuprinse la art. 7 alin. (1) și (2) din Legea menționată supra reglementează că Ministerul Economiei și Infrastructurii promovează politica statului în domeniul administrării și deetizării proprietății publice.

Organul abilitat cu administrarea și deetimizarea proprietății publice a statului este Agenția Proprietății Publice subordonată Guvernului succesor al Agenției Privatizare, ale cărei atribuții sunt stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative și al cărei regulament se aprobă de Guvern.

Pct. 9 alin. 6) al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 902 din 6 noiembrie 2017 stabilește că Agenția realizează funcții în domeniul asigurării respectării drepturilor și intereselor patrimoniale ale statului.

- a) apărarea intereselor statului conform domeniilor de activitate ;
- b) înaintarea, în interesul statului, în instanțele de judecată, a acțiunilor privind rezilierea, rezoluțiunea contractelor și contestarea acțiunilor nelegitime din domeniile de activitate ;
- c) participarea la examinarea în instanțele de judecată a litigiilor ce țin de apărarea drepturilor patrimoniale ale statului.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de fond examinând cauza era obligată să atragă în proces și Agenția Proprietății Publice, pentru a-i oferi posibilitatea de a-și formula toate apărările în mod efectiv, drepturile și interesele sale, asupra terenului ce îi aparține cu drept de proprietate, reținând incorect că la caz nu era necesară antrenarea în proces a statului.

Art. 183 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, statuează că pregătirea pentru dezbateri judiciare este obligatorie pentru orice cauză civilă și are ca scop stabilirea componenței participanților la proces și implicarea în proces a altor persoane.

Conform 185 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă judecătorul, în faza de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare, soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților;

Astfel, la faza pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare actele judecătorului vor fi îndreptate spre soluționarea problemei intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților.

Instanța de judecată a examinat cauza ce are ca obiect terenul cu suprafața de 1,86 ha, cu nr. cadastral 0100201.572, situat în mun. Chișinău, str. Ghiocilor 1, ce aparține cu drept de proprietate statului, fără implicarea în proces a proprietarului terenului, acțiune ce ar aduce atingere dreptului de proprietate.

Deci, în baza rolului diriguitor prevăzut de art.9 din Codul de procedură civilă, prima instanță trebuia să manifeste rol activ în vederea atragerii în proces a reprezentantului statului, dat fiind faptul că obiect al acțiunii în instanță este terenul ce aparține cu drept de proprietate satului, Republica Moldova.

Or, potrivit contractului de locațiune nr.68 din 18 aprilie 2008, acesta prevede că terenul cu suprafața de 1,86 ha, cu nr. cadastral 0100201.572, situat în mun. Chișinău, str. Ghiocilor 1, este proprietatea exclusivă a statului.

La caz, ne atragerea în proces a statului, care este reprezentat de Agenția Proprietății Publice, instituție subordonată Guvernului are drept consecință, soluționarea de către instanță a problemei drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, adică ne acordarea unui statut procesual de participant la proces, ce le-ar oferi posibilitatea de a-și apăra în mod efectiv drepturile și interesele, fapt care impune o limitare de acces la justiție, respectiv o încălcare a art. 6 § 1 CEDO, concluzie relevată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza "Business și Investiții pentru Toți contra Republicii Moldova" (13 ianuarie 2010, nr.39391/04).

Conform art. 432 alin.(3) lit.d) din Codul de procedură civilă se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Prin urmare, atunci când instanța nu a îndeplinit una din sarcinile pregătirii cauzei pentru dezbateri (art. 185 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă) în raport cu persoana respectivă, prin actul său de dispoziție a atins esența dreptului cel puțin a unei persoane.

Soluționarea problemei drepturilor unor persoane neantrenate în proces se poate manifesta prin: indicații directe în dispozitivul hotărârii cu privire la drepturile sau obligațiile unor persoane neatruse la judecarea pricinii spre exemplu, obligarea de a face ceva, a transmite ceva, afectarea de fapt, prin punere în executare a hotărârii, a drepturilor sau obligațiilor unor persoane neatruse la judecarea pricinii, neindicate direct în dispozitivul hotărârii, ce are ca efect lipsirea altor persoane de drepturile respective.

Deci se conchide că atât prima instanță cât și instanța de apel au încălcat principiile funcționale ale dreptului procesual civil, iar omisiunile indicate supra pot fi

corectate doar prin reexaminarea cauzei de către instanța de fond, care urmează la pregătirea cauzei pentru judecare să stabilească cercul tuturor participanților la proces.

Având în vedere că prin prisma prevederilor art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța de recurs este limitată doar asupra verificării aspectului de legalitate a hotărârii atacate, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, fără a administra noi dovezi și fără a da apreciere acestor probe, la rejudecarea cauzei, prima instanță urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel, din considerentele menționate și luând în considerație faptul că, s-a constatat încălcarea normelor de drept procedural și anume că prima instanță nu a soluționat problema intervenirii în proces a reprezentantului statului, Colegiul ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a trimite cauza spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Centrul Internațional de Expoziții „Moldexpo” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 5 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, adoptate în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „UCNAF AQUA” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldexpo”, intervine în accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Vasigur-Construct” cu privire la anularea declarației de reziliere, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Chișinău sediul centru, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Dumitru Mardari